

Φορολογία: Στις 26 Απριλίου 1822 επιβάλλεται το πρώτο ελληνικό χαράτσι

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Ο Σουλτάνος επέβαλε το «χαράτζ» - Μετά το 1822 ο φόρος που διατηρήθηκε μέχρι το 1880 αποτέλεσε από τους σημαντικότερους αιμοδότες της επανάστασης

Σαν σήμερα 26 Απριλίου, το 1822 ψηφίστηκε ο πρώτος φορολογικός νόμος των επαναστατημένων Ελλήνων. Πρόκειται για τον φόρο της δεκάτης που προέβλεπε την καταβολή 1/10 επί του παραγόμενου προϊόντος και 3/10 για τους καλλιεργητές των τουρκικών κτημάτων που είχαν περιέλθει στην κατοχή της διοικήσεως των Ελλήνων.

Ο φόρος της δεκάτης ήταν στην προεπαναστατική Ελλάδα τακτικός φόρος για την αγροτική παραγωγή, τον οποίο επέβαλε ο Σουλτάνος στους υπηκόους της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, κυρίως τα πρώτα χρόνια της Οθωμανικής κυριαρχίας σε πρώην βυζαντινά εδάφη.

Σε όλες τις μορφές της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής επιβαλλόταν φόρος ίσος προς το 10% της αξίας των προϊόντων της συνολικής ακαθάριστης παραγωγής τον οποίο οι οθωμανικές αρχές εισέπρατταν σε είδος ή χρήμα.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Αριστοτέλης Σίδερης στο έργο του «Ιστορική Εξέλιξις Της Γεωργικής Μας Φορολογίας»:

« ... αμέσως μεν άμα τη Επανάστασει το φορολογικόν σύστημα έμεινε προσωρινώς το αυτό, ως επί Τουρκοκρατίας, καταργηθέντος μόνον του κεφαλικού φόρου (χαράτζ), όστις είχε δουλικόν χαρακτήρα, ως και των αυθαιρέτων παραεισπράξεων, διά θεσπίσματος δε του Βουλευτικού (αρ. 10 από 26 Απριλίου 1822) ωρίσθησαν οι έγγειοι φόροι ως εξής:

- α) Από καρπούς και γεννήματα και όλα τα προϊόντα το εν εις τα δέκα,
- β) Από ορύζια δύο εις τα δέκα.

γ) Εξ' εθνικών κτημάτων τρία εις τα δέκα».

Τη δεκάτη ως φόρο ο Καποδίστριας θέλησε να την εισπράττει σε χρήμα και όχι σε προϊόντα. Το θετικό σε αυτό ήταν πως το κράτος δεν επιβαρυνόταν από έξοδα είσπραξης του φόρου, όμως οι καλλιεργητές θα γίνονταν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους τοκογλύφους και την άγρια κερδοσκοπία των αγοραστών αγροτικών προϊόντων. Επειδή όμως η διάταξη της πληρωμής της δεκάτης σε χρήμα προκάλεσε γενική αγανάκτηση, ο Καποδίστριας αναγκάστηκε να την καταργήσει.

Το 1880 καταργήθηκε ο φόρος της δεκάτης, ο οποίος σε συνδυασμό με το ενοίκιο που όφειλαν οι καλλιεργητές των Εθνικών Γαιών στο κράτος-ιδιοκτήτη συνέθεταν μια επιβάρυνση σχεδόν 25% (10% και 15%) επί της ακαθάριστης παραγωγής. Ο φόρος αυτός αντικαταστάθηκε από τον «φόρο επί των αροτριώντων κτηνών».

Πηγή: in.gr